

i saa Henseende imidlertid vel stille sig anderledes end hidtil. Nu ved man her i Landet ikke længere, hvad der er Højre og hvad der er Venstre, noget, som ellers de mindste Børn have vidst. Her i Kjøbenhavn saa vi jo ved Borgerrepræsentantvalgene, at det Højre, som hidtil har eksisteret, ikke eksisterer mere. Det maa være et nyt Højre, og dette ny Højre vil finde typiske Repræsentanter i det ærede Medlem fra 11te Kreds og dem, der følge ham. Naar, det er jo ingen Skam for det ærede Medlem at blive Højre, og især Medlem af det ny Højre, og det kan jo godt være, at det ærede Medlem ved en ny Ministerkombination kunde komme i Betragtning blandt sine Venner, saa at det vilde være en ganske fornødt Politik fra hans Side. Men er det hans Mening at ville vedblive at være Venstremand, vedblive at være det, han efter sin Natur synes at være anlagt til, en demokratisk Politiker, og vil det ærede Medlem og hans Venner være med til at lade deres Politik gaa ud paa for Fremtiden at forhindre enhver Tilbagevenden til provisoriske Tilstande — af juridiske Kauteler er der ikke meget i de Forbehold, som det ærede Medlem taler om i Forslaget til Beslutning; de betyde i Virkeligheden ikke noget — og vil det ærede Medlem, saa ikke være saa vantro, som han har været denne Gang, naar det kommer til Stykket, vil han i Fremtiden arbejde paa at fremme Frisind og demokratisk Reformer, kan jeg for mit Vedkommende sige, at saa skal det glæde mig at arbejde sammen med det ærede Medlem til Trods for, hvad der er sket. Men jeg frygter for, at det ærede Medlem har meget finere Venner end mig og mine lige, saa jeg tør ikke rigtig tro derpaa. Der er det mærkelige her, at det Parti, som repræsenteres af det ærede Medlem, har taget de Ideer, de Tanker, Stikord, og jeg havde nær sagt Skældsord, som Højre hidtil har brugt, men som Højre har været for klogt til at slide op. Det er Højres afslagne Klæder, som det ærede Medlem slider paa, og skal det være ved, kan jeg blot personligt ytre det Ønske til det ærede Medlem, at han maa slide dem med Helsen. Hvis det ærede Medlem derimod vilde fortsætte med en frisindet og virkelig demokratisk Politik, skal han altid finde mig og mine Venner paa sin Side.

Formanden: Det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mogdal) har ikke udtrykelig bedt om Ordet for en kort Bemærkning, men jeg har forstaaet ham saaledes, som om det nærmest var det, det

drejede sig om. Det ærede Medlem har jo ogsaa alt haft Ordet og gjort ret rigelig Brug deraf, saa at jeg antager at imødetomme det ærede Medlems Ønske ved at give ham Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mogdal: Jeg finder den ærede Formands Udtalelse meget berettiget, idet jeg saa godt kan forstaa, om det høje Ting snart var træt og ønsker at komme til Afstemning. Jeg skulde heller ikke have forlangt Ordet, naar det ikke var, fordi det ærede 2de Medlem for 11te Kreds (Th. Nielsen) havde rettet nogle bestemte Spørgsmaal til mig, som jeg dog finder det rigtig at give ham Svar paa, forinden vi slutte. Hans Udtalelse til mig om Nedsættelsen i Militærudgifterne og om, at det Finanslovsforslag, som her foreligger, er det første Finanslovsforslag, hvorpaa der er en Nedgang i disse Udgifter, behøver jeg ikke at være paa. Jeg kan henvise til mine Udtalelser fra forleden, da vi forhandlede Hærlovsforslaget.

Han spørger mig om, hvad jeg vil gøre med Katedralskolen i Aalborg og Frilagerbygningen, og om jeg anser det for en Godkendelse af Bevillingen til disse Bygninger, hvad der her skal ske. Ja, hvis der gives en Bevilling paa Finansloven til dette Ministerium, som provisorisk har taget Pengene til disse Foranstaltninger, saa er det en Godkendelse af disse provisoriske Foranstaltninger og af Regeringens provisoriske Handlinger. Hvad jeg vil gøre, naar vi komme ind i grundlovmæssige Tilstande over for Aalborg Katedralskole og Frilagerbygningen, vedkommer ikke Forhandlingen her. — Det ærede Medlem reitede endvidere et Spørgsmaal til mig angaaende en Udtalelse i Fællesudvalgets Betænkning over Finanslovsforslaget fra i Fjor, som han havde en ganske forkert Opfattelse af. Jeg skal tillade mig med den ærede Formands Villigelse at oplæse blot et Par Linier for at godtgøre, hvad jeg den Gang har sagt. Jeg har sagt, at dersom Fællesudvalget havde vedtaget mit Forslag om at meddele Regeringen, at den var en Hindring for en Overenskomst paa Finansloven, vilde vi sikkert snart være komne til en Afgørelse. „Et nyt og grundlovsstrø Ministerium vilde derefter utvivlsomt og temmelig hurtigt have kunnet opnaa den fornødne Bevilling til Regeringens Førelse“. Det har jeg sagt, og det tror jeg fremdeles paa. Jeg har jo en Erfaring i saa Henseende at vise tilbage til. Den 8de November 1877 var der tilvejebragt en midlertidig Finansloov i mindre end 24 Timer, og jeg er vis paa, at hvis dette